

РЕШЕНИЕ

№ 2929

гр. София, 05.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 05.04.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **6262** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по подадена жалба от Н. Я. Я. /чрез адв. Д. Г./ и от Р. Я. Я. /чрез адв. П. П./ срещу Заповед № 18-2605 от 10. 03. 2020 г., издадена от Началника на Службата по геодезия, картография и кадастър - [населено място] /СГКК/.

В жалбата се излагат подробни съображения за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като се твърди, че същият е издаден при нарушение на процесуалния, както и на материалния закон.

В съдебното заседание жалбоподателката Н. Я. се представлява от адв. Г., който излага съображения, че производството по делото следва да бъде спряно, а отделно от това сочи аргументи за отмяна на оспорваната заповед.

Жалбоподателката Р. Я. се представлява от адв. П., който също моли жалбата да бъде уважена.

Заинтересованите страни Жасмина М.-С. и М. С. се представляват от адв. Х., която намира жалбата за неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

Заинтересованата страна Л. Ц., чрез своя процесуален представител адв. Х., също сочи аргументи за неоснователност на жалбата.

Съдът, като разгледа становищата и възраженията на страните по делото,

приложената административна преписка и събраните по делото доказателства, намери за установено следното:

Производството пред административния орган е иницирано по заявление от Н. Я. Я. до СГКК – [населено място], придружено от проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти за поземлени имоти с идентификатори 68134.2041.722 и 68134.2041.2138, находящи се в [населено място], район В..

С исканото изменение се нанася нов обект в кадастъра - имот с проектен идентификатор 68134.2041.2121 с площ от 530 кв.м., като се засягат поземлен имот с идентификатор 68134.2041.722 с площ от 1037 кв.м, който се заличава и се нанася поземлен имот с идентификатор 68134.2041.2123 с площ от 645 кв.м., като се засяга също и поземлен имот с идентификатор 68134.2041.2138 с площ от 1091 кв.м., който също се заличава и се нанася поземлен имот с проектен идентификатор 68134.2041.2122 с площ от 953 кв. м.

В хода на административното производство е установено, че Н. Я. Я. и Р. Я. Я. се легитимират като носители на вещи права, в качеството им на наследници на А. Л. и Т. Л., въз основа на Решение 7819/ 19. 06. 2018 г. на ОСЗ - 3.. С посоченото решение на наследниците на Т. Л. и А. Л. се възстановява нива от 0.531 кв.м. в м. „Суха река“, [жк], представляващ част от стар имот с пл. № 2935 к.л. 736 от кадастрален план от 1950 г. Със Заповед № РД-46-126/ 05. 03. 2020 г. на министъра на земеделието, храните и горите е отменено Решение № 7819/ 19. 06. 2018 г. на ОСЗ – 3. и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне. Заповед № РД-46-126/ 05. 03. 2020 г. на министъра на земеделието, храните и горите е обжалвана от Н. Я. и Р. Я., като е образувано гр. дело № 27114/ 2020 г. по описа на Софийския районен съд, за което няма данни да е приключило към датата на постановяване на настоящия съдебен акт.

Административният орган е уведомил заинтересованите лица по реда на чл. 26, ал. 1 от АПК, като са постъпили възражения от Л. Ц., както и от Жасмина М.-С. и М. С..

От представения в производството НА № 134, том VIII, дело 1633 от 25. 03. 1975 г. се установява, че на наследниците на Р. И. А. е признато право върху дворно място от 3460 кв.м., което се взема от ПИ 2935 и е придадено по регулация към парцел X-2926 от кв. 26 по рег. план на м. „С.- Д. - вилна зона 3-та част“.

В хода на административното производство е установено, че нов имот с проектен идентификатор 68134.2041.2121 засяга южните части на ПИ с идентификатор 68134.2041.2138, собственост на Жасмина М.-С. и М. С., чиято собственост се удостоверява с НА № 88, том II, рег. № 6137, дело 280/ 03. 12. 2001 г. С посочения нотариален акт А. И. А. е продал на М. М. С. УПИ X.-722 от кв. 26 с площ 562 кв.м., заедно с изградената в имота вилна страда от 63 кв.м. и УПИ XX-722, 723 от кв. 26 с площ от 514 кв.м.

Установява се също така, че с исканото изменение се засяга и имот с идентификатор 68134.2041.722, собственост на Л. Ц., съгласно нотариален акт № 131, том I, рег. № 6093, дело 124 от 24. 11. 2017 г. С посочения нотариален акт А. А. и М. А. продават на Л. И. Ц. дворно място, съставляващо ПИ с идентификатор 68134.2041.722, заедно с изградената в имота вилна сграда и гараж. .

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е назначена и изслушана съдебно-техническа експертиза, в чието заключение е отразено, че документите за

собственост на заинтересованите страни съответстват на границите на ПИ 168134.2041.722 и ПИ 68134.2041.2138 по действащата към момента кадастрална карта и не съответства на предложените с исканото изменение на ККР имоти с проектни идентификатора 68134.2041.2122 и 68134.2041.2123.

Посочено е също, че частта от бившия ПИ 2935 по кад. план от 1950 г., за възстановяването на която на наследниците на Т. И. Л. и А. И. Л. е постановено Решение № 7819 от 19. 06. 2018 г. на ОСЗ - 3. съответства на имот с проектен идентификатор 68134.2041.2121. Със Заповед № РД-46-126 от 05. 03. 2020 г. на МЗХ е отменено решението на ОСЗ - 3. за възстановяването на имота. Срещу посочената заповед е подадена жалба, производството по която към настоящия момент не е приключило.

Вещото лице е отбелязало още, че имот с проектен идентификатор 68134.2041.2121 е идентичен с частта от бившия ПИ 2935, който е бил придаден по регулация към парцел X-2926 по регулационния план от 1958 г. За тази част от ПИ 2935, която е била придадена по регулация към парцел X-2926 по регулационния план от 1958 г., е наличен нотариален акт за собственост на недвижим имот, придобит по регулация от наследниците на Р. А., като за този имот документи представят както жалбоподателите, така и заинтересованите страни.

При постановяването на своя съдебен акт съдът се довери на заключението на вещото лице, като прие, че същото е изготвено от компетентно вещо лице и отговаря в пълнота на поставените задачи.

При така изложената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок от надлежни страни, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна, поради следните съображения:

Заповед № 18-2605 от 10. 03. 2020 г. е издадена от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 54, ал. 1 от ЗКИР и Заповед № ЧЛ-31-01/17. 01. 2020 г. на изпълнителния директор на АГКК. В тази връзка, неоснователно се твърди в жалбата, че обжалваният административен акт е издаден от некомпетентен орган.

Оспорваната заповед е в предписаната форма, при постановяването не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Същата е постановена в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона.

Уредбата на чл. 51, ал. 1 и ал. 2 от ЗКИР задължава службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота да поддържа в актуално състояние кадастралната карта и кадастралните регистри, израз на което са предвидените в чл. 51, ал.1, т. 1-3 от ЗКИР възможности за изменението им при настъпили след влизането им в сила промени в данните на обектите на кадастъра, при непълноти или грешки, както и при явна фактическа грешка.

Съгласно чл. 54, ал. 1 от ЗКИР непълнотата или грешката се допълва или поправя от службите по геодезия, картография и кадастър въз основа на писмени доказателства и проект за изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти, а съгласно ал. 2 от същия текст, когато непълнотата или грешката е свързана със спор за материално право, тя се отстранява след решаване на

спора по съдебен ред.

От съдържанието на акта е видно, че основанийето за неговото издаване е наличието на спор за материално право по смисъла на чл. 54, ал. 2 от ЗКИР. Понятието “спор” по смисъла на закона предполага противопоставими права, произтичащи от надлежни документи за собственост. В този смисъл е и разпоредбата на § 1, т. 16 от ДР на Наредба № РД-02-20-5 от 15. 12. 2016 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /Наредбата/, съгласно която спор за материално право по смисъла на чл. 70 и чл. 71 е налице, когато в проекта за изменение на кадастралната карта местоположението и границите на имотите не съответстват на правата на собственост на всички заинтересовани лица съгласно представените и събрани писмени доказателства. В случая органът по кадастъра законосъобразно е приел, че исканата промяна в границите на имотите е свързана със спор за материално право между засегнатите лица. Целта на предвидената в ЗКИР процедура е да се установят реално съществуващите граници на имота и обстоятелството, че по отношение на тях е налице съгласие на всички засегнати лица. Липсата на такова съгласие, какъвто е настоящият случай, предвид направеното възражение срещу изменението от заинтересованите страни Л. Ц. и Жасмина М.-С. и М. С. и представените документи за собственост, може да бъде преодоляна само с влязло в сила съдебно решение за установяване на правата на засегнатите лица, но не и чрез други способности или обстоятелства. В хода на административното производство са събрани достатъчно писмени доказателства, които сочат, че е налице спор между страните за границите на засегнатите имоти. Този спор за материално право е между жалбоподателите и заинтересованите страни, вписани като собственици на засегнатите от изменението ПИ 168134.2041.722 и ПИ 68134.2041.2138, тъй като по скицата на изменението, а и от заключението на съдебно-техническата експертиза се установява, че с изменението от техните имоти се придава към имот с проектен идентификатор 68134.2041.2121. Предвид представените пред административния орган титули за собственост на заинтересованите лица, с отразен обем от вещни права, началникът на СГКК – [населено място] не би могъл да одобри исканото изменение в КККР, без да му бъде представено съдебно решение по чл. 54а, ал. 1 от ЗКИР, относно разрешен спор за материално право по чл. 54, ал. 2 от ЗКИР между поискалия изменението и собствениците на имоти ПИ 168134.2041.722 и ПИ 68134.2041.2138.

При липса на такова съдебно решение, заповедта за изменение на КККР би била преждевременно издадена, което обуславя законосъобразност на постановения отказ за изменение на КККР.

В конкретния случай не са налице основания за спиране на производството, тъй като спорът, предмет на гр. дело № 27114/ 2020 г. по описа на Софийския районен съд, не е обуславящ за правилното разрешаване на настоящето дело. Независимо от изхода на спора по гр. дело № 27114/ 2020 г. по описа на Софийския районен съд, в който предмет на разглеждане е Заповед № РД-46-126 от 05. 03. 2020 г. на МЗХ, не би се променило обстоятелството, че към датата издаване на Заповед № 18-2605 от 10. 03. 2020 г., издадена от Началника на Службата по геодезия, картография и кадастър, по отношение на един и същи имот са били налице различни титули за собственост.

Изложеното обуславя извод за неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

При този изход на делото основателни са претенциите на процесуалните

представители на заинтересованите страни за присъждане на разноски по делото. Ето защо жалбоподателите следва да бъдат осъдени да заплатят на заинтересованата страна Л. Ц. разноски за адвокатско възнаграждение, съгласно представения по делото договор за правна защита и съдействие /л. 295 от делото/, което предвид направеното възражение за прекомерност и поради липсата на фактическа и правна сложност по делото, следва да бъде редуцирано до размера, установен в чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/ 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, а именно - 900 /деветстотин/ лева.

От представения по делото договор за правна защита и съдействие /л. 294 по делото/ се установява, че М. С. и Жасмина М.-С. са упълномощили адв. Х. да ги представлява в настоящето производство, като договорът е сключен при условията на чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата /ЗА/. С оглед изхода на делото, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК и чл. 38, ал. 2 от ЗА са налице предпоставките на адвоката, оказал безплатна правна помощ, да бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размера, определен в Наредбата по чл. 36, ал. 2 от ЗА. Приложима за случая е разпоредбата на чл. 8, ал. 2, т. 1 от Наредба № 1/ 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, поради което жалбоподателите следва да бъдат осъдени да заплатят на адвокат Х. възнаграждение в размер на 900 /деветстотин/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, 29-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Я. Я. и Р. Я. Я. срещу Заповед № 18-2605 от 10. 03. 2020 г., издадена от Началника на Службата по геодезия, картография и кадастър - [населено място].

ОСЪЖДА Н. Я. Я. и Р. Я. Я. да заплатят на Л. И. Ц. направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 900 /деветстотин/ лева.

ОСЪЖДА Н. Я. Я. и Р. Я. Я. да заплатят на адв. Д. Х. сумата в размер на 900 /деветстотин/ лева, представляваща адвокатско възнаграждение, на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: